

แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของอาจารย์พลศึกษาในสถาบันการพลศึกษา
เพื่อขับเคลื่อนสู่ประชาคมอาเซียน

A GUIDELINE FOR DEVELOPING THE COMPETENCIES OF PHYSICAL EDUCATION
LECTURERS IN THE INSTITUTE OF PHYSICAL EDUCATION FOR DRIVING THE ASEAN
COMMUNITY

นายสมเกียรติ กาทองทุ่ง*

Somkiat Kathongthung

อาจารย์ ดร.รุ่งระวี สมะววรรณ**

Rungrawee samawathdana, Ph.D.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาและนำเสนอแนวทางการพัฒนาสมรรถนะอาจารย์พลศึกษาในสถาบันการพลศึกษา เพื่อขับเคลื่อนสู่ประชาคมอาเซียน วิธีการวิจัยเป็นแบบผสมผสาน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง มีค่าความตรง IOC ที่ระดับ .90 และความเที่ยงคอนบาร์คแอลฟา .98 กลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์พลศึกษา จำนวน 200 คน และผู้บริหารจำนวน 5 คน จากสถาบันการพลศึกษาทั่วประเทศ ผลการวิจัยพบว่า: 1) แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของอาจารย์พลศึกษามุ่งประกอบ 9 ด้าน คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้และวิชาการ ด้านการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านทักษะสุขภาพและการปฏิบัติงานการสอน ด้านการจัดการและการพัฒนาหลักสูตร ด้านการวิจัย และด้านภาษา ทั้งนี้พบว่า 1.1) สมรรถนะที่มีระดับความสำคัญมากที่สุด คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านทักษะสุขภาพและการปฏิบัติงานการสอน 1.2) สมรรถนะที่มีระดับความสำคัญมาก คือ ด้านความรู้และวิชาการ ด้านการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ด้านการจัดการและการพัฒนาหลักสูตร ด้านการวิจัย และด้านภาษา: 2) แนวทางการพัฒนาสมรรถนะ ควรมีการจัดอบรมอาจารย์ประจำการตามบริบทของปัญหา ความจำเป็นและความต้องการของแต่ละวิทยาเขตเนื่องจากแต่ละแห่งมีปัญหาและความต้องการจำเป็นที่แตกต่างกัน แต่ไม่จำเป็นต้องจัดอบรมในทุกด้าน สำหรับบุคลากรที่จะเป็นครูทางพลศึกษาควรส่งเสริมให้มีหลักสูตรผลิตครูให้มีการพัฒนาสมรรถนะ ครบทั้ง 9 ด้าน

* นิสิตมหาบัณฑิตสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail Address: tammaija_@hotmail.com

** อาจารย์ประจำสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail Address: rungrawee1113@gmail.com

ISSN 1905-4491

Abstract

The purposes of this research were to study and propose a guideline for developing the competencies of physical education lecturers in the Institute of Physical Education for driving the ASEAN community. This study was a mixed method research. The research instruments were a questionnaire and structured interview questions which qualified with validity (IOC = .90) and reliability (Cronbach = .98). The subjects were 200 physical education (P.E) lecturers and five administrators from the Institutes of Physical Education across the country. The results were as follows: 1) the guidelines for developing the competencies of P.E lecturers were composed of nine aspects which were moral and ethics, knowledge and academics, communication and technology, inter & intra relationships and responsibility, measurement and evaluation, health and teaching skills, management and curriculum development, and research and linguistic competencies. This study found that: 1.1) the competencies in the very high level were moral and ethics, inter & intra relationship and responsibility, and health and teaching skills; 1.2) the competencies in the high level were knowledge and academics, communication and technology, management and curriculum development, and research and linguistic competencies; 2) for guidelines for developing the competencies, this study suggested that in-service lecturers should be trained according to the context of each institute as the problems, needs, and wants are different at the individual level. Each institute might not need to provide training in of the nine aspects. Moreover, it was suggested that pre-service teachers should be provided course curriculums covering all the nine competency aspects.

คำสำคัญ: พลศึกษา/ สมรรถนะ/ ประชาคมอาเซียน

KEYWORDS: PHYSICAL EDUCATION / LECTURERS COMPETENCIES / ASEAN COMMUNITY

บทนำ

ปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ตลอดจนความก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างรวดเร็วส่งผลกระทบต่อประเทศต่างๆ ทั่วโลก ทำให้ต้องมีการรวมตัวของประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเพื่อเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงและสามารถแข่งขันได้ในทุกสถานการณ์ ปัจจุบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นตัวสร้างความสมดุลให้เกิดขึ้นในแถบเอเชีย อันเนื่องมาจากการรวมตัวของอาเซียน 10 ประเทศ เป็นหัวใจในการฟื้นฟูเศรษฐกิจโลก ส่งผลให้ประเทศในอาเซียนต้องเตรียมความพร้อมในทุกด้าน (ณัฐตินัน วรณารักษ์, 2555)

บทบาทการศึกษาใน 3 เสาหลักอาเซียนมีความเห็นพ้องต้องกันในการกำหนดให้ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาการทำงานของอาเซียนและส่งเสริมการจัดทำหลักสูตรอาเซียนศึกษาของแต่ละชาติสมาชิกในการศึกษาทุกระดับ 1) เสาการเมืองและความมั่นคง คือการให้การศึกษา ความรู้ ความเข้าใจในกฎบัตรอาเซียน 2) เสาเศรษฐกิจ คือการพัฒนากรอบทักษะฝีมือในแต่ละประเทศสมาชิกเพื่อนำไปสู่การยอมรับกรอบคุณสมบัติร่วมของอาเซียน การเคลื่อนย้ายนักเรียนการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือด้วยการปรับปรุงมาตรฐานวิชาชีพและการศึกษาและอาชีพบนขีดความสามารถของอาเซียนสู่ระดับภูมิภาคและนานาชาติโดยเฉพาะมาตรฐานสมรรถนะการศึกษาด้านอาชีพศึกษาและมัธยม 3) เสาสังคมและวัฒนธรรม ได้แก่ การพัฒนาเนื้อหาความร่วมมือด้านอาเซียนของโรงเรียนหลักสูตรบัณฑิตศึกษาด้านศิลปะและวัฒนธรรมของอาเซียนในอุดมศึกษาให้ภาษาของอาเซียนเป็นวิชาเลือกในภาษาต่างชาติในโรงเรียนส่งเสริมโครงการระดับภูมิภาคที่สร้างความตระหนักในความ

เป็นอาเซียนในหมู่เยาวชน การสนับสนุนการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ ในชุมชนชนบทด้วยการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้มีประจักษ์ด้านวิชาการอาเซียนเพื่อเสริมการวิจัยพัฒนาภูมิภาคในการ สร้างความเข้าใจ อันดี ความตระหนักด้านสิ่งแวดล้อมไว้ในหลักสูตร

ดังนั้น สิ่งที่ต้องให้ความตระหนักและริเริ่มดำเนินการ คือ การจัดระบบอำนวยความสะดวกในการ เคลื่อนย้ายของนักศึกษาหรือนักวิจัยหรือครูอาจารย์ ความมีมาตรฐานของหลักสูตร เพื่อพร้อมต่อการแข่งขัน ในระดับโลกสถาบันการศึกษา นอกจากนั้น (กัจจร ตติยกุล, 2554) กล่าวว่า การผลิตบัณฑิตในขณะนี้ต้อง เผชิญทั้งปัจจัย ภายในนอก ภายใน ที่มีผลกระทบต่อการจัดการศึกษา โดยเฉพาะการรวมตัวเป็นประชาคม อาเซียนในปี 2558 ซึ่งจะส่งผลต่อการเคลื่อนย้ายเพื่อแลกเปลี่ยนนักศึกษา อาจารย์ และนักวิจัย ได้โดยสะดวก เพราะเป็นการเปิดเสรีการค้าบริการด้านการศึกษาที่นำไปสู่การแลกเปลี่ยนองค์ ความรู้ ภาษา ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมระหว่างประเทศสมาชิก ซึ่งเรื่องดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อ กระบวนการศึกษาระดับปริญญาและการศึกษาที่ถูกฝากความหวัง เพราะให้เป็นแหล่งบ่มเพาะปัญญาสำหรับคนรุ่น ใหม่ก่อนเข้าสู่โลกของการทำงาน บุคลากรทางการศึกษาให้ความตระหนักในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของ มหาวิทยาลัย

สถาบันการพลศึกษาเป็นสถาบันอุดมศึกษามีวัตถุประสงค์ในการผลิตและพัฒนาบุคลากรทางพล ศึกษา การกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ นันทนาการ และบุคลากรในด้านที่เกี่ยวข้อง มี ภารกิจทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการ การให้บริการชุมชน การใช้และพัฒนาเทคโนโลยี เสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้แก่ท้องถิ่น ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถ พิเศษทางกีฬา นันทนาการ และบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย รวมถึงการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2556) ทั้งนี้สถาบันการพลศึกษาจะต้อง พัฒนาสู่การเป็นแหล่งองค์ความรู้และองค์กรที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ที่สามารถพัฒนากำลังคนระดับสูงที่มีคุณภาพ เพื่อการพัฒนาชาติอย่างยั่งยืน สร้างสังคมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559 บนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีบทบาทสูงในสังคมประชาคมอาเซียนและ มุ่งสู่คุณภาพอุดมศึกษาระดับนานาชาติ เป้าหมายการบริหารสถาบันการพลศึกษาในระยะเวลา 5 ปีข้างหน้า นับจากนี้ไป จะอยู่ภายใต้วิสัยทัศน์ของสถาบันการพลศึกษาที่ว่า “เป็นสถาบันชั้นนำในระดับภูมิภาคอาเซียน ที่ จัดการศึกษาด้านพลศึกษา กีฬา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพที่มีคุณภาพ” (สถาบันการพล ศึกษา, 2555)

ในสภาพปัจจุบันการเป็นครู อาจารย์ ในสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องพัฒนาเร่งด่วน 3 ลำดับแรก ได้แก่ (1) การพัฒนาคุณภาพของผลงานวิชาการและมาตรฐาน (2) การเรียนการสอนของอาจารย์พัฒนา ด้านจริยธรรมของอาจารย์และ(3) การพัฒนาด้านคุณวุฒิขณะที่ สุชาติดา แสงดวงดี (2550) กล่าวว่า การ เปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนเทคโนโลยีที่ทันสมัย มีผลต่อการจัด ให้มีการพัฒนาอาจารย์ ที่จำเป็นในการเพิ่มพูนความสามารถและทักษะการทำงานของอาจารย์ จากการศึกษา สมรรถภาพพื้นฐานครู (Competencies – Based Teacher Education) โดย Vogler (1972 อ้างถึงใน รัชณี ขวัญบุญจัน, 2536) ได้กล่าวถึงสมรรถภาพโดยทั่วไปของครูไว้ 5 ประการ คือ 1) มีสมรรถภาพด้านความรู้ ทักษะและเจตคติ 2) รู้จักใช้สมรรถภาพให้เกิดประโยชน์ 3) สามารถประเมินผลนักเรียนได้อย่างถูกต้องและ แม่นยำ 4) สามารถปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้พัฒนายิ่งขึ้น 5) ก่อให้เกิดการพัฒนาในตัวนักเรียน

รัชณี ขวัญบุญจัน (2536) กล่าวว่า สมรรถนะของครู หมายถึง ความรู้ ทักษะ และ คุณลักษณะ ที่บุคคลที่เป็นครูพึงมีอย่างพอเพียง และสามารถแสดงออกเพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุ เป้าหมายที่วางไว้ โดยได้ระบุสมรรถนะไว้ ดังนี้ สมรรถนะด้านคุณธรรมและจริยธรรม สมรรถนะด้านวิชาการ พลศึกษา สมรรถนะด้านสุขภาพ สมรรถนะด้านบุคลิกภาพ สมรรถนะด้านการปฏิบัติงาน สมรรถนะด้านมนุษย สัมพันธ์ สมรรถนะด้านทักษะ สมรรถนะด้านวิชาการทั่วไป

จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT Analysis) ของสถาบันการพลศึกษา (สถาบันการพลศึกษา, 2555) พบว่า ด้านอาจารย์หรือครูพลศึกษามีปัญหา ดังนี้ 1) อาจารย์มีภาระงานอื่นๆ เช่น การทำงานสนับสนุนการบริการชุมชนมากเกินไปทำให้ไม่มีโอกาสในการพัฒนาคุณภาพการสอนและการทำวิจัย 2) บุคลากรทางการศึกษามีไม่เพียงพอในการทำงานสนับสนุนการศึกษา เช่น ด้านเทคโนโลยี 3) อาจารย์ขาดความรู้ด้านภาษาต่างประเทศและเทคโนโลยีสารสนเทศ 4) จำนวนอาจารย์ไม่เพียงพอทำให้อาจารย์แต่ละท่านมีภาระงานสอนหลายวิชา 5) อาจารย์ขาดความรู้ความชำนาญในการวิจัยและบทความทางวิชาการ ทำให้จำนวนงานวิจัยและบทความทางวิชาการของสถาบันการพลศึกษามีการเผยแพร่ น้อย 6) อาจารย์ของสถาบันการพลศึกษาส่วนมากให้ความสำคัญในการพัฒนาตนเองน้อย

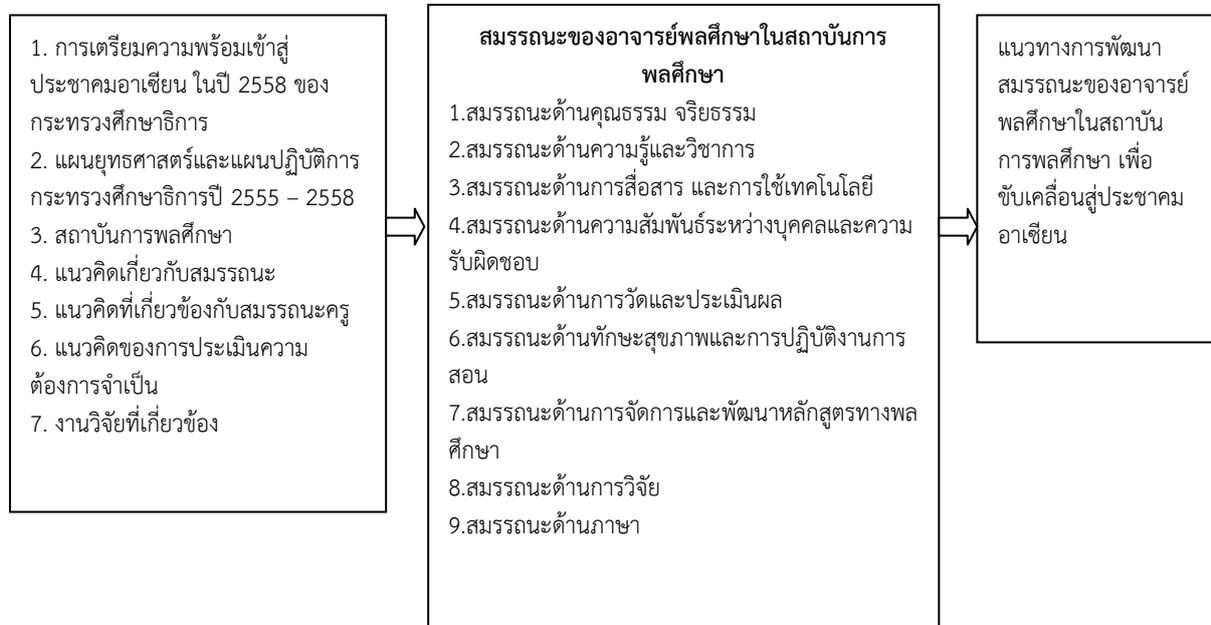
จากผลของการเปลี่ยนแปลงด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ตลอดจนความก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยเฉพาะการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 ส่งผลการศึกษาในประเทศ จำเป็นที่จะต้องพัฒนาคนและกำลังคนให้มีสมรรถนะพร้อมที่จะแข่งขัน โดยเฉพาะอาจารย์พลศึกษาที่เป็นส่วนหนึ่งของสถาบันการพลศึกษาที่มีส่วนร่วมในการผลิตบุคลากรทางด้านพลศึกษาโดยตรง จำเป็นที่จะต้องพัฒนาสมรรถนะตนเองให้พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นอยู่เสมอ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของอาจารย์พลศึกษาในสถาบันการพลศึกษา เพื่อการขับเคลื่อนสู่ประชาคมอาเซียน โดยมุ่งหวังให้เป็นองค์ประกอบและประโยชน์สำหรับการพัฒนาสมรรถนะของอาจารย์พลศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาอาจารย์ในสถาบันการพลศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะอาจารย์พลศึกษาในสถาบันการพลศึกษา เพื่อการขับเคลื่อนสู่ประชาคมอาเซียน
2. เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาสมรรถนะอาจารย์พลศึกษาในสถาบันการพลศึกษา เพื่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

ขั้นที่ 1 ขั้นตอนเตรียมการ ผู้วิจัยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการพัฒนาสมรรถนะเป็นกรอบในการสร้างเครื่องมือวิจัย

ขั้นที่ 2 กำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหาร และอาจารย์หรือครูผู้สอนในคณะศึกษาศาสตร์ในสถาบันการพลศึกษา ทั้งสิ้น 17 วิทยาเขตการศึกษา จำนวน 304 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการตอบแบบสอบถามการวิจัย ได้แก่ อาจารย์และครูผู้สอนพลศึกษาในสถาบันการพลศึกษา ปีการศึกษา 2556 (ข้อ 1.) โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร ยามานะ (Yamane 1973 อ้างถึงใน ยุทธ ไกยวรรณ, 2545) กำหนดระดับมีนัยสำคัญเท่ากับ .05 จากการคำนวณตามสูตรได้กลุ่มตัวอย่าง 173 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่าง 200 คน ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับมาจำนวน 190 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95

2.3 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการสัมภาษณ์การวิจัย คือ ผู้บริหาร ได้แก่ คณบดีคณะศึกษาศาสตร์สถาบันการพลศึกษาส่วนกลาง 1 คน และรองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ในสถาบันการพลศึกษา ภูมิภาคละ 1 คน รวม 4 คน จาก 4 ภูมิภาค คือ ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มีจำนวน 5 คน

ขั้นที่ 3 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ โดยมีการสร้างเครื่องมือการวิจัยดังนี้

1. สร้างแบบสอบถาม โดยนำข้อสรุปที่ได้จากการศึกษาสภาพและปัญหาของอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา เอกสาร วารสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นกรอบในการสร้างแบบสอบถาม ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) 4 อันดับ

2. สร้างแบบสัมภาษณ์ นำประเด็นที่สำคัญของสมรรถนะสร้างให้ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด โดยลักษณะของแบบสัมภาษณ์เป็นคำถามแบบมีโครงสร้าง

3. นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความครอบคลุม ความถูกต้อง และตรงตามเนื้อหา สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

4. นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการตรวจสอบความครอบคลุม ความถูกต้อง และตรงตามเนื้อหา จากอาจารย์ที่ปรึกษาไปปรับปรุงแก้ไข และนำไปใช้เก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการส่งทางไปรษณีย์ มีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังรองอธิการบดีประจำวิทยาเขต เพื่อขอความร่วมมือจากทางสถาบันการพลศึกษาทั้งหมด 17 วิทยาเขตการศึกษา มอบให้อาจารย์พลศึกษาตอบแบบสอบถาม และให้อาจารย์พลศึกษาส่งแบบสอบถามกลับคืนมาทางไปรษณีย์

2. ผู้วิจัยรับแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืนมาและนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ มาตรวจนับคะแนนตามที่กำหนดไว้และนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ต่อไป

3. การวิเคราะห์ข้อมูล นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูล และค่าสถิติต่างๆ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ มาแจกแจงความถี่หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นำมาสรุปวิเคราะห์เนื้อหา และนำเสนอเป็นรูปความเรียง สรุปผลอภิปรายผล ข้อเสนอแนะ และนำเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์

ผลการวิจัย

1) ผลการวิจัยจากแบบสอบถามแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า

ด้านที่ 1 สมรรถนะด้านคุณธรรม จริยธรรม พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสมรรถนะอาจารย์พลศึกษาในสถาบันการพลศึกษา เพื่อขับเคลื่อนสู่ประชาคมอาเซียน ที่ได้รับจากอาจารย์พลศึกษาเห็นด้วยเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 3.58 อยู่ในระดับมากที่สุด

ด้านที่ 2 สมรรถนะด้านความรู้และวิชาการ พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสมรรถนะอาจารย์พลศึกษาในสถาบันการพลศึกษา เพื่อขับเคลื่อนสู่ประชาคมอาเซียน ที่ได้รับจากอาจารย์พลศึกษาเห็นด้วยเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 3.35 อยู่ในระดับมาก

ด้านที่ 3 สมรรถนะด้านการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสมรรถนะอาจารย์พลศึกษาในสถาบันการพลศึกษา เพื่อขับเคลื่อนสู่ประชาคมอาเซียน ที่ได้รับจากอาจารย์พลศึกษาเห็นด้วยเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 3.22 อยู่ในระดับมาก

ด้านที่ 4 สมรรถนะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสมรรถนะอาจารย์พลศึกษาในสถาบันการพลศึกษา เพื่อขับเคลื่อนสู่ประชาคมอาเซียน ที่ได้รับจากอาจารย์พลศึกษาเห็นด้วยเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 3.66 อยู่ในระดับมากที่สุด

ด้านที่ 5 สมรรถนะด้านการวัดและการประเมินผล พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสมรรถนะอาจารย์พลศึกษาในสถาบันการพลศึกษา เพื่อขับเคลื่อนสู่ประชาคมอาเซียน ที่ได้รับจากอาจารย์พลศึกษาเห็นด้วยเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 3.52 อยู่ในระดับมากที่สุด

ด้านที่ 6 สมรรถนะด้านทักษะสุขภาพและการปฏิบัติการสอน พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสมรรถนะอาจารย์พลศึกษาในสถาบันการพลศึกษา เพื่อขับเคลื่อนสู่ประชาคมอาเซียน ที่ได้รับจากอาจารย์พลศึกษาเห็นด้วยเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 3.58 อยู่ในระดับมากที่สุด

ด้านที่ 7 สมรรถนะด้านการจัดการและการพัฒนาหลักสูตร พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสมรรถนะอาจารย์พลศึกษาในสถาบันการพลศึกษา เพื่อขับเคลื่อนสู่ประชาคมอาเซียน ที่ได้รับจากอาจารย์พลศึกษาเห็นด้วยเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 3.36 อยู่ในระดับมาก

ด้านที่ 8 สมรรถนะด้านการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสมรรถนะอาจารย์พลศึกษาในสถาบันการพลศึกษา เพื่อขับเคลื่อนสู่ประชาคมอาเซียน ที่ได้รับจากอาจารย์พลศึกษาเห็นด้วยเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 3.09 อยู่ในระดับมาก

ด้านที่ 9 สมรรถนะด้านภาษา พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสมรรถนะอาจารย์พลศึกษาในสถาบันการพลศึกษา เพื่อขับเคลื่อนสู่ประชาคมอาเซียน ที่ได้รับจากอาจารย์พลศึกษาเห็นด้วยเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 2.78 อยู่ในระดับมาก

2) สรุปผลการวิจัย จากการสัมภาษณ์

1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม

ผู้บริหารมีความเห็นว่า ให้อาจารย์พลศึกษาได้ตระหนักและเห็นถึงความสำคัญในการพัฒนาตนในด้าน คุณธรรมจริยธรรม อาจารย์พลศึกษาควรมีจรรยาบรรณความเป็นครู เป็นแบบอย่างที่ดี มีความซื่อสัตย์ เมตตากรุณา มีความรับผิดชอบ มีจรรยาบรรณทั้งต่อตนเอง ต่อวิชาชีพ ต่อผู้เรียน ผู้รับบริการ และต่อผู้ร่วมอาชีพ

2. ด้านความรู้และวิชาการ

ผู้บริหารมีความเห็นว่า ในด้านความรู้และวิชาการมีความสำคัญมาก อาจารย์พลศึกษาควรจะมีการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น มีการปรับปรุงความรู้ใหม่ๆ มาบูรณาการในการจัดการเรียนการสอน สร้างสรรค์ผลงานทางด้านวิชาการเพื่อการพัฒนาตนเองในด้านวิชาการ ควรส่งเสริมจัดการอบรมความรู้เกี่ยวกับอาเซียน มีการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้กับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อให้ทราบถึงความเป็นมาและความสำคัญ ในการรวมกลุ่มในสมาชิกเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีการจัดหรืออบรมเรื่องของภาษา วัฒนธรรม

และกีฬาพื้นบ้านของแต่ละประเทศในสมาชิกอาเซียน จัดอบรมพัฒนาความสามารถในการบูรณาการความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ไปใช้ในการสอนวิชาพลศึกษาและฝึกกีฬา โดยการเชิญวิทยากรหรือผู้เชี่ยวชาญมาจัดการให้ความรู้ และฝึกปฏิบัติ เพื่ออาจารย์พลศึกษาสามารถนำหลักการต่างๆ ไปใช้ได้จริง

3. ด้านการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี

ผู้บริหารมีความเห็นว่า ปัจจุบันการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีมีส่วนในการจัดการเรียนการสอน อาจารย์พลศึกษาจำเป็นต้องมีพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอยู่เสมอ จากการใช้เทคโนโลยีสามารถสืบค้นข้อมูลและความรู้ใหม่ๆทางการศึกษา เอกสารการสอน ดึงความรู้และข้อมูลต่างๆ ที่เป็นประโยชน์มาปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนทางพลศึกษา ได้สะดวกและรวดเร็ว แนวทางการพัฒนาควรมีการพัฒนาการจัดการฝึกอบรบการสื่อสารให้กับอาจารย์พลศึกษาในการถ่ายทอดการเรียนรู้

4. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ผู้บริหารมีความเห็นว่า อาจารย์พลศึกษาควรมีความรับผิดชอบต่อซึ่งเป็นส่วนสำคัญมาก ที่จะส่วนในการช่วยให้การปฏิบัติงานของอาจารย์พลศึกษาในสถาบันการพลศึกษาให้มีความราบรื่น สามารถช่วยทำงานประสบความสำเร็จได้ ดังนั้น ความรับผิดชอบต่อจึงเป็นด้านที่อาจารย์พลศึกษา สามารถสร้างทีมงานในการปฏิบัติงานเพื่อให้การทำงานมีความราบรื่น กระบวนการพัฒนา การจัดการพัฒนาอาจจะจัดกิจกรรม Team Building คือ เป็นการทำกิจกรรมกันเป็นกลุ่ม จุดประสงค์ เพื่อเน้นการทำงานกันเป็นทีม

5. ด้านการวัดและการประเมินผล

ผู้บริหารมีความเห็นว่า การวัดและประเมินผลอาจารย์พลศึกษามีการออกแบบการประเมินผู้เรียนครอบคลุมตามจุดมุ่งหมายของการสอน มีการแจ้งวัตถุประสงค์ เกณฑ์การวัดผลก่อนและหลังการเรียนการสอนอยู่เสมอ ส่วนใหญ่อาจารย์พลศึกษามีการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบเดิมเพียงด้านเดียว คือ การวัดแบบอิงกลุ่ม การใช้เทคนิคยังไม่หลากหลาย ต้องมีการอบรมเพื่อพัฒนาเทคนิคการสอน การวัดและประเมินผลโดยการเชิญวิทยากรที่มีความรู้ทางด้านการวัดและประเมินผลมาถ่ายทอดความรู้ มีการวัดผลครบทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านคุณธรรม และด้านเจตคติ ในการวัดและประเมินผลควรที่จะใช้เทคนิคที่หลากหลายเพื่อวัดผลให้ครบสมรรถนะ ทั้ง 5 ด้าน ควรจัดให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ โดยการถ่ายทอดการจัดประชุมทางไกล (VDO Conference)

6. ด้านทักษะสุขภาพและการปฏิบัติงานการสอน

ผู้บริหารมีความเห็นว่า อาจารย์พลศึกษาควรทำตัวเป็นแบบอย่างแก่ผู้เรียนในด้านการรักษาสุขภาพ ปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างในการดูแลเรื่องสุขภาพ การใช้สื่อในการสอน เทคนิคทางการสอนเพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ด้านการสอนควรจัดอบรมพัฒนาเทคนิคการสอนและการทำวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรและผู้เรียน โดยเชิญวิทยากรภายนอกมาถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่บุคลากรในหน่วยงานและส่งบุคลากรอบรมศึกษาดูงาน พัฒนาในด้านการสอนให้เป็นไปตามกระบวนการเรียนรู้และทางปฏิบัติแก่ผู้เรียน มีวิธีการถ่ายทอดการสอนให้เป็นลำดับขั้นตอน คือ ด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านคุณธรรม ด้านเจตคติ และการเขียนแผนการสอน

7. ด้านการจัดการและการพัฒนาหลักสูตร

ผู้บริหารมีความเห็นว่า ในด้านการจัดการอาจารย์พลศึกษาเป็นผู้ออกแบบการจัดการเรียนการสอน มีขั้นตอนการวางแผนการสอนโดยใช้สถานที่และอุปกรณ์ได้อย่างเหมาะสม ด้านการพัฒนาหลักสูตร อาจารย์พลศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรน้อย ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่จบทางด้านหลักสูตรและการสอน ซึ่งอาจารย์พลศึกษาเองจะเป็นเพียงผู้รับนโยบายและสอนตามหลักสูตรที่ได้รับมอบหมาย อาจารย์พลศึกษาส่วนใหญ่เน้นการบริการวิชาการทางด้านกีฬาให้กับชุมชน จึงมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรน้อย ควรจัดให้มีการอบรมพัฒนาบุคลากรในเรื่องของเทคนิคการสอน การวัดและประเมินผลและการทำวิจัย แนวทางการพัฒนา โดยการเชิญวิทยากรมาอบรม หรือ อาจจะส่งบุคลากรไปศึกษาดูงาน จัดการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ภายในคณะ จัดการอบรมศึกษาดูงาน

8. ด้านการวิจัย

ผู้บริหารมีความเห็นว่า ด้านการวิจัย เป็นสิ่งจำเป็นที่อาจารย์พลศึกษาจะต้องใช้เพื่อการพัฒนาทั้งผู้เรียน และการพัฒนาตัวเอง สามารถนำองค์ความรู้ที่ได้มาต่อยอดสร้างสรรค์นวัตกรรม แต่ผลงานวิจัยส่วนใหญ่ยังมีน้อยอยู่และคุณภาพของงานวิจัยยังอยู่ในระดับน้อย เนื่องจากอาจจะมีปัจจัยหลายสาเหตุ เช่น บุคลากรส่วนใหญ่ไม่สนใจทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา แรงจูงใจในการทำวิจัยไม่มีเนื่องจากภาระงานเยอะ ภาระงานมีเยอะ งบประมาณในการทำวิจัยค่อนข้างสูง ขาดแคลนบุคลากร แนวทางพัฒนา คือ สนับสนุนงบประมาณการทำวิจัยและจัดสรรอัตราบุคลากรให้เพียงพอต่อการเรียนการสอน จัดอบรมการทำวิจัย การผลิตผลงานทางด้านวิชาการให้กับบุคลากรในสถาบันการพลศึกษา สร้างแรงจูงใจในการทำวิจัย จัดให้มีการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนในชั้นเรียน เพิ่มบุคลากรฝ่ายสนับสนุนเพื่อลดภาระงานของอาจารย์ จัดการอบรมให้มีการพัฒนาการทำผลงานทางวิชาการ อบรมการทำงานวิจัย การเขียนตำรา และเอกสารประกอบการสอน

9. ด้านภาษา

ผู้บริหารมีความเห็นว่า ประสิทธิภาพในการใช้ทักษะทางด้านภาษาเพื่อการสื่อสารและวิชาการของอาจารย์พลศึกษา อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ภาษาที่ใช้ในเชิงวิชาการและการวิจัยต้องพัฒนา ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการเขียนยังไม่ทัดเทียมกับประเทศในสมาชิกอาเซียนได้ ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องพัฒนา ส่วนการสื่อสารทางด้านกีฬา ศัพท์เทคนิคต่างๆ อาจจะมีพอสื่อสารได้ แนวทางการพัฒนา คือ ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาสากลให้กับอาจารย์ในสถาบันการพลศึกษาในสถาบันพัฒนาทางภาษา และส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาของแต่ละประเทศในประชาคมอาเซียนให้กับอาจารย์พลศึกษา โดยเฉพาะครู-อาจารย์ ที่ยังมีเวลาราชการเหลืออยู่ 10 ปีขึ้นไป

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่อง “แนวทางการพัฒนาสมรรถนะอาจารย์พลศึกษาในสถาบันการพลศึกษา เพื่อขับเคลื่อนสู่ประชาคมอาเซียน” ครั้งนี้ อภิปรายผลได้ดังนี้

1. สมรรถนะด้านคุณธรรม จริยธรรม

จากข้อค้นพบซึ่งอาจารย์พลศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วย โดยการเรียงลำดับจากคะแนนค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จากมากไปหาน้อย อันดับแรก ได้แก่ มีความยุติธรรม รองลงมา คือ เป็นผู้มีความประพฤติปฏิบัติที่ดีที่ถูกต้อง เป็นแบบอย่างให้กับนักศึกษา และมีจิตเสียสละ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชณี ขวัญบุญจัน (2536) จะเห็นได้ว่าจะเห็นได้ว่า จากข้อเสนอแนะแบบสอบถามและจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารคือรองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ จะเห็นไปในทิศทางเดียวกัน อาจเนื่องจากว่าในแต่ละข้อมีความในแต่ละข้อนั้นจะมีความสอดคล้องกัน กล่าวคือ อาจารย์ผู้สอนพลศึกษาในสถาบันการพลศึกษาจำเป็นต้องเป็นผู้มีความยุติธรรม เป็นผู้มีความประพฤติปฏิบัติที่ดีที่ถูกต้อง เป็นแบบอย่างให้กับนักศึกษา มีจิตเสียสละ ซึ่งจะสอดคล้องกับความเห็นของ รัชณี ขวัญบุญจัน (2553) จากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษาควรมีจรรยาบรรณความเป็นครู เป็นแบบอย่างที่ดี มีน้ำใจนักกีฬา มีความซื่อสัตย์ เมตตา กรุณา มีความรับผิดชอบ มีจรรยาบรรณทั้งต่อตนเอง ต่อวิชาชีพ ต่อผู้เรียน ผู้รับบริการ และต่อผู้ร่วมอาชีพซึ่งสอดคล้องกับสมรรถนะของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในด้านมาตรฐานการปฏิบัติตน (เอมอัชมา วัฒนบูรานนท์, 2550) กล่าวคือ อาจารย์ พลศึกษาต้องมีจรรยาบรรณทั้งต่อตนเอง ต่อวิชาชีพ ต่อผู้เรียน ผู้รับบริการ และต่อผู้ร่วมอาชีพ อาจารย์พลศึกษาควรเป็นแบบอย่างที่ดี มีน้ำใจนักกีฬา มีความซื่อสัตย์ เมตตา กรุณา นอกจากนี้ นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันการพลศึกษาจะนำแบบอย่างในการปฏิบัติการสอนของอาจารย์พลศึกษา มาเป็นต้นแบบในการสอน หลังจากที่ได้ปฏิบัติงานในสถานศึกษาสอดคล้องกับสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2548 อ้างถึงใน อนุชิตร์ แท้สูงเนิน, 2554) ดังนี้ 1) ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพ ครูอยู่เสมอ 2) ตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดแก่ผู้เรียน 3) มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็ม

ศักยภาพ 4) พัฒนาแผนการสอนให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลจริง 5) พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ 6) จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นผลถาวรที่เกิดแก่ผู้เรียน 7) รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างมีระบบ 8) ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน 9) ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์ 10) ร่วมมือกับผู้อื่นในชุมชนอย่างสร้างสรรค์ 11) แสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา 12) สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในทุกสถานการณ์ อาจารย์พลศึกษาควรมีความรับผิดชอบ ซึ่งในการปฏิบัติงานในสถาบันการพลศึกษาอาจารย์พลศึกษาเองต้องมีหน้าที่นอกจากการเรียนการสอนภายในแล้ว ยังมีภาระงานนอกเหนือจากการเรียนการสอนนั่นก็คือ การเป็นผู้ฝึกสอนทางด้านกีฬาและการบริการชุมชน ซึ่งอาจารย์พลศึกษาต้องแสดงออกถึงการมีความรับผิดชอบในงานดังกล่าวมานี้เช่นกัน

แนวทางในการพัฒนา คือ จัดอบรมในหัวข้อคุณธรรม จริยธรรมเสริมความเป็นครู เพื่อให้อาจารย์พลศึกษาได้ตระหนักและเห็นถึงความสำคัญในการพัฒนาตน อาจารย์พลศึกษาควรมีจรรยาบรรณความเป็นครู

2. สมรรถนะด้านความรู้และวิชาการ

จากข้อค้นพบซึ่งอาจารย์พลศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วย โดยการเรียงลำดับจากคะแนนค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จากมากไปหาน้อย อันดับแรก ได้แก่ มีความรู้เกี่ยวกับการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา รองลงมา คือ มีความรู้เกี่ยวกับทักษะการเคลื่อนไหว และมีความรู้เกี่ยวกับกฎ กติกา แบบแผนการเล่นกีฬาต่างๆ ตามลำดับซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนุชิตร์ แท้สูงเนิน (2554) จะเห็นได้ว่าจะเห็นได้ว่า จากข้อเสนอแนะแบบสอบถาม อาจเนื่องจากว่าในแต่ละข้อมีความในแต่ละข้อนั้นจะมีความสอดคล้องกัน เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงความรู้อยู่ตลอดเวลาในโลกปัจจุบัน อาจารย์พลศึกษาควรมีการปรับปรุงความรู้ใหม่ๆ โดยอาจารย์พลศึกษาจำเป็นต้องนำเอาความรู้เกี่ยวกับหลักการและปรัชญาทางพลศึกษา มาบูรณาการกับศาสตร์ในต่างๆด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา เทคโนโลยี การฝึกนักกีฬา ความรู้ในด้านการป้องกันและการฟื้นฟูนักกีฬา สามารถนำองค์ความรู้เหล่านี้ มาบูรณาการในการจัดการเรียนการสอน สร้างสรรค์ผลงานทางด้านวิชาการ เพื่อการพัฒนาตนเองในด้านวิชาการ จากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร สมรรถนะในด้านความรู้และวิชาการก็มีความสำคัญในการพัฒนาตัวอง อาจารย์พลศึกษา เนื่องจากปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงความรู้ต่างๆเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา อาจารย์พลศึกษาควรมีการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า มีการปรับปรุงความรู้ใหม่ๆ โดยอาจารย์พลศึกษาจำเป็นต้องนำความรู้เกี่ยวกับ หลักการ และปรัชญาทางพลศึกษา ซึ่งตัวของอาจารย์พลศึกษามีความรู้อยู่แล้วมาบูรณาการกับศาสตร์ในแขนงต่างๆทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาสอดคล้องกับกับงานวิจัยของ รัชณี ขวัญบุญจัน (2536) เทคโนโลยี การฝึกนักกีฬา ความรู้ในด้านการป้องกันและการฟื้นฟูนักกีฬา และนำองค์ความรู้เหล่านี้มาบูรณาการในการจัดการเรียนการสอน สร้างสรรค์ผลงานทางด้านวิชาการเพื่อการพัฒนาตนเองในด้านวิชาการสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนุชิตร์ แท้สูงเนิน (2554)

แนวทางการพัฒนา คือ การจัดอบรมเสริมความรู้ในบริบทของอาเซียน ซึ่งอาจารย์พลศึกษามีความรู้ในเฉพาะด้านเกี่ยวกับทางด้านการศึกษาอยู่แล้ว แต่อาจจะขาดความรู้ในด้านอาเซียน ว่ามีผลอย่างไรต่อการทำงานในอนาคต รูปแบบการจัดอบรมความรู้เกี่ยวกับอาเซียนเพื่อให้ทราบถึงความเป็นมาและความสำคัญในการรวมกลุ่มในสมาชิกเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ การจัดหรืออบรมเรื่องของภาษา วัฒนธรรม และกีฬาพื้นบ้านของแต่ละประเทศในสมาชิกอาเซียน จัดให้มีการพัฒนาความสามารถในการบูรณาการความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ไปใช้ในการสอนวิชาพลศึกษาและฝึกกีฬา โดยการเชิญวิทยากรหรือผู้เชี่ยวชาญมาจัดการให้ความรู้ และฝึกปฏิบัติ เพื่ออาจารย์พลศึกษาสามารถนำหลักการต่างๆ ไปใช้ได้จริง

3. สมรรถนะด้านการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี

จากข้อค้นพบซึ่งอาจารย์พลศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วย โดยการเรียงลำดับจากคะแนนค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จากมากไปหาน้อย อันดับแรก ได้แก่ มีความสามารถในการใช้ Internet สืบค้นข้อมูลเพื่อการเรียนการสอนพลศึกษา รองลงมา คือ มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา และมีความสามารถเตรียมข้อมูลการสื่อสารให้พร้อมอยู่เสมอ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการวิจัยของ มลิวัดย์ ผิวคราม (2551) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการกระทรวงศึกษาธิการปี

2555-2558 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2556) จากข้อค้นพบ ด้านการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี นอกจากนี้จากข้อมูลทางด้านคุณภาพเสนอแนะแบบสอบถามและจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารคือรองคณะบดีคณะศึกษาศาสตร์ จะเห็นไปในทิศทางเดียวกัน อาจเนื่องจากว่าในแต่ละข้อมีความในแต่ละข้อนั้นจะมีความสอดคล้องกัน กล่าวคือ อาจารย์ผู้สอนพลศึกษาในสถาบันการพลศึกษาจำเป็นต้องเป็นผู้มีสมรรถนะด้านการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี เป็นสิ่งที่อาจารย์พลศึกษาจำเป็นต้องพัฒนาเนื่องจากปัจจุบันการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยสามารถสืบค้นข้อมูลทางการศึกษาได้รวดเร็วผ่านการเชื่อมต่อข้อมูลผ่านระบบ Internet โดยการใช้คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ ในการติดต่อสื่อสาร สืบค้นข้อมูลเพื่อพัฒนาความรู้วิชาการ เพื่อการพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้ สร้างนวัตกรรมการสอนโดยใช้เทคโนโลยีเป็นสื่อกลาง ซึ่งจะช่วยให้การเผยแพร่ผลงานทางด้านวิชาการอาจารย์พลศึกษาได้รับการยอมรับมากขึ้นอีกด้วย จากข้อมูลเชิงคุณภาพ ที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร พบว่า การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีมีส่วนสำคัญในการจัดการเรียนการสอน อาจารย์พลศึกษาจำเป็นต้องมีพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอยู่เสมอ เนื่องจากปัจจุบันการใช้เทคโนโลยีสามารถสืบค้นข้อมูลทางการศึกษาได้อย่างรวดเร็วสอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2555) ไว้ตอนหนึ่งว่า การส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศโดยส่งเสริมการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์ที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ในสาระวิชาและระดับชั้น การสืบค้นข้อมูลที่ผ่านการเชื่อมต่อในระบบ อินเทอร์เน็ต การใช้เทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ เพื่อใช้ในการสืบค้นข้อมูล เป็นการพัฒนาความรู้ทางวิชาการ สามารถเข้าไปศึกษาเทคนิค วิธีการทางการสอน สืบค้นเอกสารการสอน เป็นการดึงความรู้และข้อมูลต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนมาปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนทางพลศึกษา (เอมอัชมา วัฒนบุรณนท์, 2550) เป็นการพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้ สร้างนวัตกรรมการสอน โดยใช้เทคโนโลยีเป็นตัวช่วยในการสร้างสรรค์ผลงาน

แนวทางการพัฒนา คือ การจัดฝึกอบรมการสื่อสารให้กับอาจารย์พลศึกษาในการถ่ายทอดการเรียนรู้อบรมการสื่อสารให้อาจารย์พลศึกษาสามารถสื่อสารให้กับผู้เรียนได้เข้าใจในตัวเนื้อหา และยังเป็น การช่วยถ่ายทอดความรู้กับผู้เรียน การใช้เทคโนโลยี จัดฝึกอบรมการใช้เทคโนโลยีให้กับอาจารย์พลศึกษา เทคโนโลยีมีส่วนในการพัฒนาอาจารย์พลศึกษาให้สามารถค้นคว้าข้อมูล การจัดรูปแบบการเรียนการสอนสำเร็จรูปโดยใช้เทคโนโลยีเป็นสื่อการจัดการเรียน

4. สมรรถนะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

จากข้อค้นพบซึ่งอาจารย์พลศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วย โดยการเรียงลำดับจากคะแนนค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จากมากไปหาน้อย อันดับแรก ได้แก่ มีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน รองลงมา คือ มีความรับผิดชอบต่อสังคม และสิ่งแวดล้อม และมีการปรับตัวเข้ากับบุคคลอื่นๆ ได้ ตามลำดับซึ่งมีความสอดคล้องกับ Qin and Qiuyan (2006) และ สานิตย์ หนูนิล (2549) ได้นำเสนอโครงสร้างรูปแบบสมรรถนะของอาจารย์ระดับอุดมศึกษาส่วน กล่าวคือ ความสามารถด้านการร่วมมือมีองค์ประกอบสมรรถนะการสร้างความสัมพันธ์ การสร้างทีมงาน การบริการสังคม อาจเนื่องจากว่าในแต่ละข้อมีความในแต่ละข้อนั้นจะมีความสอดคล้องกัน กล่าวคือ อาจารย์ผู้สอนพลศึกษาในสถาบันการพลศึกษาจำเป็นต้องผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อตนเองและในหน้าที่งาน สามารถปรับตัวให้เข้ากับบุคคลอื่น มีความตรงต่อเวลา สิ่งเหล่านี้จะทำให้การปฏิบัติงานของอาจารย์พลศึกษามีความราบรื่นมีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน จากข้อมูลเชิงคุณภาพในการสัมภาษณ์ผู้บริหาร พบว่า สมรรถนะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบของอาจารย์พลศึกษา ควรจะมีความรับผิดชอบต่อตนเองเป็นอันดับแรก เพราะการรับผิดชอบต่อตนเองและในหน้าที่งานมีส่วนในการช่วยให้การปฏิบัติงานของอาจารย์พลศึกษาในสถาบันการพลศึกษามีความราบรื่นในการปฏิบัติงาน หากขาดความรับผิดชอบต่องานต่างๆ แล้วจะทำให้งานที่ปฏิบัติร่วมกันไม่ประสบความสำเร็จ การปรับตัวให้เข้าปรับตัวให้เข้ากับบุคคลอื่นเป็นการพึ่งพาอาศัยกันในที่ทำงานการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความตรงต่อเวลาต่อหน้าที่ที่ปฏิบัติ มีความสามัคคีในหมู่คณะสอดคล้องกับ สานิตย์ หนูนิล (2549) ไว้ในรูปแบบสมรรถนะความสามารถด้านความร่วมมือ การสร้างความสัมพันธ์ การ

เป็นที่ปรึกษา สิ่งเหล่านี้มีส่วนในการสนับสนุนการทำงานของอาจารย์พลศึกษาในสถาบันการพลศึกษาให้สำเร็จได้

แนวทางในการพัฒนา คือ การจัดกิจกรรมเสริมสร้างความสามัคคี รูปแบบของกิจกรรมเป็นการทำกิจกรรมกันเป็นกลุ่ม จุดประสงค์ เพื่อเน้นการทำงานกันเป็นทีม สร้างความสัมพันธ์กันในหมู่คณะ

5. สมรรถนะด้านการวัดและประเมินผล

จากข้อค้นพบซึ่งอาจารย์พลศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วย โดยการเรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) จากมากไปหาน้อย อันดับแรก ได้แก่ มีความสามารถออกแบบกิจกรรมการประเมินผลโดยการสร้างเครื่องมือการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาได้ครอบคลุมตามจุดมุ่งหมายของการสอน คือ ด้านทักษะ รองลงมา คือ มีความสามารถออกแบบกิจกรรมการประเมินผลโดยการสร้างเครื่องมือการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาได้ครอบคลุมตามจุดมุ่งหมายของการสอน คือ ด้านความรู้ และมีความสามารถออกแบบกิจกรรมการประเมินผลโดยการสร้างเครื่องมือการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาได้ครอบคลุมตามจุดมุ่งหมายของการสอน คือ ด้านคุณธรรม ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการวิจัย Qin and Qiuyan (2006) และ สานิตย์ หนูนิล (2549) อาจเนื่องจากว่าในแต่ละข้อมีความในแต่ละข้อนั้นจะมีความสอดคล้องกัน กล่าวคือ อาจารย์ผู้สอนพลศึกษาในสถาบันการพลศึกษาจำเป็นต้องมีการพัฒนาสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผล ส่วนใหญ่อาจารย์พลศึกษามีการวัดผลมีมิติเดียว (อิงกลุ่ม) การใช้เทคนิคยังไม่หลากหลายซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนุชิตร์ แท้สูงเนิน (2554) ต้องมีการอบรมเพื่อพัฒนาเทคนิคการสอน การวัดและประเมิน ควรจัดการอบรมให้มีการพัฒนาการทำผลงานทางวิชาการ งานวิจัย การเขียนตำราและเอกสารประกอบการสอน จากข้อมูลเชิงคุณภาพในการสัมภาษณ์ผู้บริหารพบว่า การวัดและประเมินผลของอาจารย์พลศึกษา ควรมีการออกแบบการวัดและประเมินประเมินผู้เรียนให้ครอบคลุมตามจุดมุ่งหมายของการสอน ตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีเกณฑ์การวัดผลก่อนและหลังการเรียนการสอนซึ่งสอดคล้องกับ เอ็มอัชมา วัฒนบุรานนท์ (2550) กล่าวว่า วัดและประเมินผลการสอนได้ตามวัตถุประสงค์ของบทเรียนและสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของหลักสูตร แต่จากผลของการสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์บางคนบอกว่า อาจารย์พลศึกษามีการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบเดิมเพียงด้านเดียว กล่าวคือ มีการวัดแบบอิงกลุ่ม การใช้เทคนิคยังไม่หลากหลาย ต้องมีการอบรมเพื่อพัฒนาเทคนิคการสอน การวัดและประเมินผล โดยการเชิญวิทยากรที่มีความรู้ทางด้าน การวัดและประเมินผลมาถ่ายทอดความรู้ หรือส่งบุคลากรที่เป็นตัวแทนของแต่ละวิทยาเขตไปอบรมและนำความรู้ที่ได้กลับมาเผยแพร่ยังวิทยาเขตต่างๆ ตามที่ตัวแทนในแต่ละภาคเข้ารับการอบรม มีการใช้เครื่องมือมากขึ้น มีการวัดผลครบทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านคุณธรรม และด้านเจตคติ

แนวทางการพัฒนา คือ การอบรมพัฒนาการวัดและการประเมินผล เพื่อวัดและประเมินผลให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของวิชาพลศึกษา ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านคุณธรรม และด้านเจตคติ จัดให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ โดยการถ่ายทอดการจัดประชุมทางไกล (VDO Conference) การเชิญวิทยากรภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญทางด้าน การวัดและประเมินผลมาถ่ายทอดองค์ความรู้แก่บุคลากรในหน่วยงาน

6. สมรรถนะด้านทักษะสุขภาพและการปฏิบัติการสอน

จากข้อค้นพบซึ่งอาจารย์พลศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วย โดยการเรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) จากมากไปหาน้อย อันดับแรก ได้แก่ มีความสามารถในการสอนที่ทำให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง รองลงมา คือ สามารถกำหนดจุดมุ่งหมาย วัตถุประสงค์ของการสอน และมีความสามารถในการอธิบายและสาธิตการสอนพลศึกษา ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าจะเห็นได้ว่า จากข้อเสนอแนะแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ผู้บริหารคือ รองคณะบดีคณะศึกษาศาสตร์ จะเห็นไปในทิศทางเดียวกันและมีความสอดคล้องกับ รัชณี ขวัญบุญจัน (2536) กล่าวว่า สมรรถนะของครู หมายถึง ความรู้ ทักษะคตติ ทักษะ และคุณลักษณะ ที่บุคคลที่เป็นครูพึงมีอย่างพอเพียง และสามารถแสดงออกเพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ กล่าวคือ อาจารย์ผู้สอนพลศึกษาในสถาบันการพลศึกษาจำเป็นต้องเป็น นอกจากนี้อาจารย์พลศึกษา ต้องมีการพัฒนาสมรรถนะในด้าน

การสอนให้เป็นไปตามกระบวนการเรียนรู้และทางปฏิบัติแก่ผู้เรียน มีวิธีการถ่ายทอดการสอนให้เป็นลำดับขั้นตอน คือ ด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านคุณธรรม ด้านเจตคติ และการเขียนแผนการสอน จากข้อมูลเชิงคุณภาพในการสัมภาษณ์ผู้บริหาร พบว่า อาจารย์พลศึกษาควรทำตัวเป็นแบบอย่างแก่ผู้เรียนในด้านการรักษาสุขภาพ คือ การออกกำลังกายอยู่เสมอ เพื่อเป็นการดูแลสุขภาพตัวผู้สอนเองและเป็นแบบอย่างให้แก่ผู้เรียน การออกกำลังกายอาจจะเป็นการออกกำลังกายแบบตามวัย การปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างในการดูแลเรื่องสุขภาพและการป้องกันโรคติดต่อคลั่งกับ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2549) นอกจากนี้ส่วนใหญ่อาจารย์พลศึกษาจะไม่ค่อยมีปัญหาการสอนในทางด้านทักษะทางการปฏิบัติ เนื่องจากอาจารย์พลศึกษามีทักษะในการปฏิบัติค่อนข้างสูงเป็นที่ยอมรับ เป็นบุคลากรในหน่วยงานสังกัดทางด้านการกีฬา มีการบริการชุมชน ส่วนการปฏิบัติงานทางด้านการสอนในทางทฤษฎี อาจารย์พลศึกษาควรมีการเรียนรู้เทคนิคทางการสอน และการใช้สื่อในการสอนเพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ควรมีการจัดอบรมเทคนิคการสอน ศึกษาดูงาน หรืออาจจะเป็นการเชิญบุคลากรภายนอกมาอบรม การจัดส่งอาจารย์ภายในไปอบรมและนำกลับมาเผยแพร่ถ่ายทอดให้กับคณาจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์ และมีการทำข้อตกลงกับมหาวิทยาลัยในอาเซียนเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนทางด้านกีฬา และวัฒนธรรม

แนวทางในการพัฒนา คือ การจัดอบรมพัฒนาเทคนิคการสอนเพื่อพัฒนาหลักสูตรและผู้เรียน โดยเชิญวิทยากรภายนอกมาถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่บุคลากรในหน่วยงานและอาจจะส่งบุคลากรอบรมศึกษาดูงาน เพื่อพัฒนาในด้านการสอนให้เป็นไปตามกระบวนการเรียนรู้และทางปฏิบัติแก่ผู้เรียน

7. สมรรถนะด้านการจัดการและการพัฒนาหลักสูตรทางพลศึกษา

จากข้อค้นพบซึ่งอาจารย์พลศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วย โดยการเรียงลำดับจากคะแนนค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จากมากไปหาน้อย อันดับแรก ได้แก่ มีความสามารถในการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬายานในสถาบันการพลศึกษาให้กับเด็กปกติ รองลงมา คือ มีความสามารถในการให้บริการชุมชนในการจัดกิจกรรมทางด้านกีฬาได้ และมีความสามารถในการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างสถาบันการพลศึกษาเด็กปกติได้ ตามลำดับอาจเนื่องจากว่าในแต่ละข้อมีความในแต่ละข้อนั้นจะมีความสอดคล้องกัน กล่าวคือ อาจารย์ผู้สอนพลศึกษาในสถาบันการพลศึกษาอาจารย์พลศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชณี ขวัญบุญจัน (2536) ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่จบทางด้านหลักสูตรและการสอน ซึ่งอาจารย์พลศึกษาเองจะเป็นเพียงผู้รับนโยบายและสอนตามหลักสูตรที่ได้รับมอบหมาย จากข้อมูลเชิงคุณภาพในการสัมภาษณ์ผู้บริหาร พบว่า ในด้านการจัดการอาจารย์พลศึกษาเป็นผู้ออกแบบการจัดการเรียนการสอน มีขั้นตอนการวางแผนการสอนโดยใช้สถานที่และอุปกรณ์ได้อย่างเหมาะสม ในด้านการพัฒนาหลักสูตรอาจารย์พลศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรน้อย ผู้ที่มีส่วนร่วมจะเป็นผู้ที่จบทางด้านหลักสูตรและการสอน ซึ่งอาจารย์พลศึกษาเองจะเป็นเพียงผู้รับนโยบายและสอนตามหลักสูตรที่ได้รับมอบหมาย อาจารย์พลศึกษาเองควรมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรสอดคล้องกับ รัชณี ขวัญบุญจัน (2536) สามารถวิเคราะห์จุดหมาย หลักการ และโครงสร้างของหลักสูตรวิชาพลศึกษาซึ่งสอดคล้องกับ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2543) สามารถจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาได้ และนำสาระของหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาสุขภาพที่เหมาะสมกับเพศ วัย และวุฒิภาวะของผู้เรียน นอกจากนี้ งานที่อาจารย์พลศึกษาได้รับจะเป็นการบริการวิชาการทางด้านกีฬาให้กับชุมชน

แนวทางการพัฒนา คือ ควรจัดให้มีการอบรมด้านการจัดการและการพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้อาจารย์พลศึกษาได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาตนเอง ในด้านการจัดการและการพัฒนาหลักสูตร

8. สมรรถนะด้านการวิจัย

จากข้อค้นพบซึ่งอาจารย์พลศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วย โดยการเรียงลำดับจากคะแนนค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จากมากไปหาน้อย อันดับแรก ได้แก่ มีความสามารถในการศึกษา ค้นคว้า และเข้าร่วมงานวิชาการอยู่เสมอ รองลงมา คือ มีความสามารถในการทำวิจัยเพื่อต่อยอดองค์ความรู้ และเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อของผู้เรียน ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ตามหลักสูตรสอนให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ ตามลำดับ อาจเป็นเพราะ

อาจารย์พลศึกษาส่วนใหญ่มีความสามารถในการทำวิจัยได้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนุชิตร์ แท้สูงเนิน (2554) และ แสง วิทย์พิทักษ์ (2547) ควรจัดการอบรมให้มีการพัฒนาการทำผลงานทางวิชาการ งานวิจัย การเขียนตำราและเอกสารประกอบการสอน เพราะการวิจัยเป็นสิ่งจำเป็นที่อาจารย์พลศึกษาจะต้องใช้เพื่อการพัฒนาผู้เรียน โดยใช้การวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน พัฒนาตัวเอง และนำเอาองค์ความรู้ที่ได้มาต่อยอดสร้างสรรค์นวัตกรรมสื่อการเรียนการสอนอยู่เสมอ ความสอดคล้องกัน กล่าวคือ อาจารย์ผู้สอนพลศึกษาในสถาบันการพลศึกษายังมีผลงานทางด้านวิชาการอยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT Analysis) ของสถาบันการพลศึกษา (สถาบันการพลศึกษา, 2555) พบว่า ด้านอาจารย์หรือบุคลากรทางการศึกษามีจุดอ่อน อาจารย์มีภาระงานอื่นๆ เช่น การทำงานสนับสนุนการบริการชุมชนมากเกินไปทำให้ไม่มีโอกาสในการพัฒนาคุณภาพการสอนและการทำวิจัย ขาดความรู้ความชำนาญในการวิจัยและบทความทางวิชาการ ทำให้จำนวนงานวิจัยและบทความทางวิชาการของสถาบันการพลศึกษามีการเผยแพร่ น้อย จากข้อมูลเชิงคุณภาพในการสัมภาษณ์ผู้บริหาร พบว่า สมรรถนะด้านการวิจัยเป็นสิ่งจำเป็นที่อาจารย์พลศึกษาจะต้องใช้เพื่อการพัฒนาผู้เรียนและตัวของอาจารย์เอง โดยการใช้วิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและเป็นผลในการพัฒนาตัวเองในเรื่องการสอนไปด้วย นำองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยมาต่อยอดสร้างสรรค์นวัตกรรม สื่อการเรียนการสอนสอดคล้องกับ สานิตย์ หนูนิล (2549) จาก การสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์บางท่าน กล่าวว่า การผลิตผลงานทางด้านการศึกษาของอาจารย์พลศึกษาในสถาบันการพลศึกษา อยู่ในระดับน้อย เพราะบุคลากรส่วนใหญ่ไม่สนใจทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา แรงจูงใจในการทำวิจัยไม่มีเนื่องจากภาระงานเยอะและบุคลากรน้อยสอดคล้องกับ (สถาบันการพลศึกษา, 2555) จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT Analysis) ของสถาบันการพลศึกษา พบว่าด้านอาจารย์หรือบุคลากรทางการศึกษามีจุดอ่อน ดังนี้ 1) อาจารย์มีภาระงานอื่นๆ เช่น การทำงานสนับสนุนการบริการชุมชนมากเกินไปทำให้ไม่มีโอกาสในการพัฒนาคุณภาพการสอนและการทำวิจัย 2) บุคลากรทางการศึกษามีไม่เพียงพอในการทำงานสนับสนุนการศึกษา เช่น ด้านเทคโนโลยี 3) อาจารย์ขาดความรู้ด้านภาษาต่างประเทศและเทคโนโลยีสารสนเทศ 4) จำนวนอาจารย์ไม่เพียงพอ ทำให้อาจารย์แต่ละท่านมีภาระงานสอนหลายวิชา 5) อาจารย์ขาดความรู้ความชำนาญในการวิจัยและบทความทางวิชาการ ทำให้จำนวนงานวิจัยและบทความทางวิชาการของสถาบันการพลศึกษามีการเผยแพร่ น้อย 6) อาจารย์ของสถาบันการพลศึกษาส่วนมากให้ความสำคัญในการพัฒนาตนเองน้อย แต่ปัจจุบันอาจารย์พลศึกษามีการผลิตผลงานทางด้านการศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อของผู้เรียนในภาพรวมเริ่มดีขึ้นทั้ง 17 วิทยาเขต มีการพัฒนาองค์ความรู้มากขึ้น มีการทำวิจัยเชิงทดลองมากขึ้น เฉลี่ยปีละ 4 เรื่อง แต่ในการทำวิจัยเองนั้นก็ยังมีต้นทุนในการผลิตผลงานทางการวิจัยค่อนข้างสูง และอาจารย์พลศึกษาเองก็ยังขาดปัจจัยสนับสนุนในเรื่องของงบประมาณเพื่อสร้างผลงานทางวิชาการ การทำวิจัยส่วนใหญ่เป็นการทำวิจัยเพื่อเพื่อทำผลงานทางวิชาการ

แนวทางในการพัฒนา คือ ควรให้มีการอบรมพัฒนาการทำผลงานทางวิชาการ งานวิจัย การเขียนตำราและเอกสารประกอบการสอน จัดการการอบรมการทำวิจัยให้กับบุคลากรในสถาบัน สร้างแรงจูงใจในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาอาจจะให้เรื่องค่าตอบแทน จัดให้มีการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนในชั้นเรียน เพิ่มบุคลากรฝ่ายสนับสนุนเพื่อลดภาระงานของอาจารย์ สนับสนุนงบประมาณการทำวิจัยและจัดสรรอัตราบุคลากรให้เพียงพอ

9. สมรรถนะด้านภาษา

จากข้อค้นพบซึ่งอาจารย์พลศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของอาจารย์พลศึกษาในสถาบันการพลศึกษา เพื่อขับเคลื่อนสู่ประชาคมอาเซียน ด้านภาษา โดยการเรียงลำดับจากคะแนนค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จากมากไปหาน้อย อันดับแรก ได้แก่ มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยในการถ่ายทอดความรู้ประสบการณ์ในการเรียนรู้ รองลงมา คือ มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการศึกษา ค้นคว้างานวิชาการ (หนังสือ ตำรา บทความ เอกสารวิชาการต่างๆ) และมีความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการเขียนงานวิชาการ (หนังสือ ตำรา บทความ เอกสารวิชาการ) ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ อนุชิตร์ แท้สูงเนิน (2554)

การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียน นอกจากนั้น กัจจร ตติยกุล (2554) กล่าวว่า การผลิตบัณฑิตในขณะนี้ต้องเผชิญทั้งปัจจัย ภายใน นอก ภายใน ที่มีผลกระทบต่อการจัดการศึกษา โดยเฉพาะการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 ซึ่งจะส่งผลต่อการเคลื่อนย้ายเพื่อแลกเปลี่ยนนักศึกษา อาจารย์ และนักวิจัย เป็นการเปิดเสรีการค้าบริการด้านการศึกษาที่นำไปสู่การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ และภาษา นอกจากนั้นอาจารย์พลศึกษา จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องตระหนักและเห็นถึงความสำคัญในการพัฒนาตนในด้าน ภาษา เพราะมีความสำคัญอย่างยิ่งในการใช้เพื่อการติดต่อสื่อสาร การเรียน การสอน การจัดทำผลงานทางด้านวิชาการ การเผยแพร่ความรู้ทางปัญญา และใช้ในการแลกเปลี่ยนความรู้ จากอาจารย์ที่สอนพลศึกษาในประชาคมอาเซียน จากข้อมูลเชิงคุณภาพในการสัมภาษณ์ผู้บริหาร พบว่า ประสิทธิภาพในการใช้ทักษะทางด้านภาษาเพื่อการสื่อสารและวิชาการของอาจารย์พลศึกษา อยู่ใน ระดับค่อนข้างต่ำ ภาษาที่ใช้ในเชิงวิชาการและการวิจัยต้องพัฒนาอีก ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการเขียนยังไม่ทัดเทียมกับประเทศในสมาชิกอาเซียนได้ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องพัฒนา ส่วนการสื่อสาร ทางด้านกีฬา ศัพท์เทคนิคต่างๆ อาจจะไม่สื่อสารได้สอดคล้องกับ (สถาบันการพลศึกษา, 2555)อาจารย์ขาดความรู้ด้านภาษาต่างประเทศและเทคโนโลยีสารสนเทศ การแข่งขันกับประเทศสมาชิกอาเซียนในระดับอยู่ที่ค่อนข้างต่ำ การอยู่ในกลุ่มอาเซียนจำเป็นที่จะต้องใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร อาจารย์พลศึกษาจึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาสมรรถนะทางด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งจะเป็นการช่วยให้อาจารย์พลศึกษาในสถาบันการพลศึกษาสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อสารความรู้ทางวิชาการ มีการจัดทำผลงานทางด้านวิชาการเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางปัญญา และใช้ในการแลกเปลี่ยนความรู้จากอาจารย์ที่สอนพลศึกษาในอาเซียน และมีความสำคัญอย่างยิ่งในการใช้เพื่อการติดต่อสื่อสารในการเรียนการสอน

แนวทางการพัฒนา คือ การจัดส่งเสริมนโยบายให้อาจารย์พลศึกษาได้มีโอกาสอบรมในด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษในสถาบันพัฒนาทางภาษา และนำมาจัดการสอนหรือถ่ายทอดความรู้เพื่อพัฒนาทั้งครู และนักศึกษาต่อไป โดยเฉพาะครู หรือ อาจารย์ ที่มีอายุการปฏิบัติราชการเหลืออยู่ 10 ปีขึ้นไป ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาสากลให้กับบุคลากร

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. อาจารย์พลศึกษาอาจนำสมรรถนะทั้ง 9 ด้าน มาเป็นแนวทางในการปฏิบัติเพื่อพัฒนาและยกระดับสมรรถนะอาจารย์พลศึกษาในสถาบันการพลศึกษา หรือนำไปเป็นแนวทางในการพิจารณาคัดเลือกบุคลากร เพื่อที่จะเข้ามาเป็นอาจารย์ในสถาบันการพลศึกษาต่อไป
2. อาจารย์พลศึกษาอาจนำผลการวิจัยในการพัฒนาสมรรถนะครั้งนี้ ไปปรับใช้เพื่อพัฒนาสมรรถนะอาจารย์พลศึกษาให้เหมาะสมและสอดคล้องกับการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่อไป
3. ในสถาบันการผลิตครูพลศึกษาอาจพิจารณานำสมรรถนะอาจารย์พลศึกษาไปบรรจุในหลักสูตรรายวิชา เพื่อพัฒนาสมรรถนะสำหรับบุคลากรที่จะเป็นครูทางพลศึกษาให้มีการพัฒนาสมรรถนะ ครบทั้ง 9 ด้าน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาสมรรถนะอาจารย์พลศึกษาตามมุมมองของผู้บริหารสถาบันการพลศึกษา
2. ศึกษาการสร้างเกณฑ์การประเมินสมรรถนะอาจารย์พลศึกษาสถาบันการพลศึกษา

รายการอ้างอิง

- การท่องเที่ยวและกีฬา,กระทรวง. (2556). *สถาบันการพลศึกษา*. สืบค้นเมื่อวันที่ 15 มกราคม 2557, จาก http://www.mots.go.th/ewt_news.php?nid=228&filename=index.
- ศึกษาธิการ,กระทรวง. (2556). *การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในปี 2558 ของกระทรวงศึกษาธิการ*. สืบค้นเมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2556, จาก <http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=29267&Key=newsEDU>.
- กำจร ตติยกวี. (2554). *จดหมายข่าวสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา*. สืบค้นเมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2556, จาก www.thaiall.com/pdf/ohec/ohec_20110711.pdf.
- ณัฐตินัน วรรณารักษ์. (2555). *ศูนย์ข่าวการศึกษาไทย. ความหมายและความสำคัญของประชาคมอาเซียน*. สืบค้นเมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2556, จาก <http://www.enn.co.th/2308>.
- ยุทธ ไกยวรรณ. (2545). *พื้นฐานการวิจัย*. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- มลิวลีย์ ผิดคราม. (2551). *การวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถภาพทางวิชาชีพ สำหรับนักศึกษาด้านพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา สถาบันการพลศึกษา : โมเดลจาก 3 มุมมอง*. พิมพ์ครั้งที่ 1. ชุมพร: สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชุมพร.
- รัชณี ขวัญบุญจัน. (2536). *สมรรถนะที่พึงประสงค์ของครูพลศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัชณี ขวัญบุญจัน. (2553). *มุมมองของการสอนพลศึกษาในประเทศไทย* Paper presented at the *โครงการเสวนา เรื่อง ฝ่าวิกฤตการสอนพลศึกษา*, กรุงเทพมหานคร.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2543). *ความสำคัญประเด็นปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิชาชีพพลศึกษาและพลศึกษา* วารสารสุขศึกษา-พลศึกษา-สันตนาการ.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2549). *สมรรถนะเฉพาะวิชาชีพ ครูพลศึกษาและพลศึกษา*. วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันตนาการ, ปีที่ 32 (กันยายน-ธันวาคม), 21-27.
- สถาบันการพลศึกษา. (2555). *แผนยุทธศาสตร์สถาบันการพลศึกษา พ.ศ.2556 – 2560*. สืบค้นเมื่อวันที่ 14 สิงหาคม 2556, จาก http://113.53.231.197/web/web3/index.php?option=com_docman&task=cat_view&gid=118&Itemid=185&lang=th.
- सानิตย์ หนูนิล. (2549). *รูปแบบภาวะผู้นำที่ผลต่อความสำเร็จขององค์กร* Leadership Styles Affecting Successful Organization. สืบค้นเมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2556, จาก http://business.east.spu.ac.th/depart_new/knowledge_data.php?id=12&type=3.
- สุชาติ แสงดวงดี. (2550). *การพัฒนาอาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์ในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- แสง วิทยพิทักษ์. (2547). *สมรรถภาพที่พึงประสงค์ของครูพลศึกษาในยุคปฏิรูปการศึกษาไทย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนุชิตร์ แท้สูงเนิน. (2554). *สมรรถนะที่พึงประสงค์ของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษาและพลศึกษา ในช่วง พ.ศ. 2554 – 2564*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรคุชฎบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เอมอชมา วัฒนบูรานนท์. (2550). *มาตรฐานวิชาชีพครูพลศึกษาและพลศึกษา*. วารสารครุศาสตร์, 35, 57-63.

ภาษาอังกฤษ

- Qin and Qiuyan. (2006). *Analysis on the Competency Model of the Lecturers in the Application Oriented University*. Retrived October 10, 2013, from www.seiobludemountain.com/search/detail.php?id=1850.